

vrijdag 6 september | 19.00

TivoliVredenburg | Hertz

BIRDS & BOOGIE

ENSEMBLE OFFSPRING

PROGRAMMA

Blackbird Song (2018, 10'00) In opdracht van Ensemble Offspring

Componist Kate Moore (AUS, 1979)

Life of Lines II (2017, 9'00)

Componist Nicholas Morrish (GBR, 1989) Gaudeamus Award Genomineerd

Sydney Polypulse (2019, 8'00) In opdracht van Ensemble Offspring

Componist Ned McGowan (USA, 1970)

Fern (2013, 12'00) In opdracht van Ensemble Offspring

Componist Kate Moore (AUS, 1979)

Bend/Boogie/Break (2018, 10'00) In opdracht van Ensemble Offspring

Componist Holly Harrison (AUS, 1988)

UITVOERENDEN

Ensemble Offspring:

Claire Edwardes - percussie, artistiek
leider

Jason Noble - klarinet

Lamorna Nightingale - fluit

Veronique Serret - viool

Zubin Kanga - piano

Blair Harris - cello

MET DANK AAN

Charles Davidson

BLACKBIRD SONG

KATE MOORE

Blackbird Song is een uitgebreide melodie die Moore schreef als reactie op het vroege ochtendlied van de merel. "In de vroegste schemeruren van de ochtend," schrijft ze in haar eigen toelichting, "voor het zonsopgangkoor van de vogels, zit een kleine bescheiden merel, gekleed in gitzwarte veren, hoog op een paal en zingt met al haar kracht een episch en melancholisch verhaal van avontuur en fantasie, haar gele snavel naar de hemel gericht." Deze natuurlijke muziek, haast gezongen zonder intentie, fascineerde Moore tot het schrijven van *Blackbird Song*: "Zonder het te weten betovert de vogel de verbeelding van de luisteraar, die zonder het vocabulaire en de grammatica van haar taal te begrijpen, wordt meegevoerd op een reis van de wereldse en buitenaardse ervaringen van de merel."

"Blackbird song" is an expansive melody written in response to the early morning cantillation of a Merel. In the earliest twilight hours of the morning, before the sunrise chorus of birds, a tiny unassuming blackbird clad in shiny jet-black feathers, perches upon a high post and sings with all its might an epic melancholic tale of adventure and fantasy with its yellow beak pointed toward

the heavens. Without knowing it the bird has captivated the imagination of the listener, who, despite being unable to understand the vocabulary and grammar of its language, is taken along on a journey of the blackbird's worldly and otherworldly experiences

LIFE OF LINES II

NICHOLAS MORRISH

Life of Lines II is een studie naar klank als een uitdrukkingmiddel van tijd. Het stuk is een soort assemblage, of vlecht liever gezegd, waarin delicate draden van klank met elkaar verweven zijn en gedurende het stuk in de knoop raken." De muziek klinkt als een vloeibaar tapijt waarvan de afzonderlijke draden zichzelf constant verleggen om nieuwe weefpatronen te maken. Dat is ook deels de rol die de musici hebben in de uitvoering van het stuk, legt Morrish uit: "Het stuk is ontworpen rond uitbreidingen en samentrekkingen van het materiaal om een situatie te creëren waarin de uitvoerders direct kunnen interveniëren en de lijnen en golven van de klank kunnen volgen. Op sommige punten smelten klanken samen en resoneren met elkaar. Op andere momenten lopen ze uiteen en volgen hun eigen pad.

"Life of Lines II" is a study into sound as an expression of time. The piece is a kind of assemblage or braid, in which delicate strands of sounds are interwoven, and become tangled over the course of the piece. The piece is designed around expansions and contractions of material to create a situation in which the performers can intervene directly in the formal field and follow the lines and flows

of sound. At points, sounds coalesce and resonate together, at others they diverge and follow their own path. The piece is dedicated to the United Instruments of Lucilin, without whom Lines would not have been brought to life.

SYDNEY POLYPULSE

NED MCGOWAN

Tijdens Gaudeamus Muziekweek 1963, op 13 september in het gemeentehuis van Hilversum, ging het befaamde stuk *Poème symphonique* van György Ligeti in première. Het stuk, voor honderd metronomen die niets anders doen dan tikken tot ze uitgetikt zijn, veroorzaakte een hoop ophef. Het stuk werd niet uitgezonden op tv, in plaats daarvan was er een voetbalwedstrijd te zien. "Ondanks de sociale controverse," schrijft Ned McGowan in de toelichting bij zijn stuk *Sydney Polypulse*, "creëerde het wel een wonderlijke nieuwe, voorheen ongehoorde klank: een web van precieze polypulsen die tegelijkertijd klinken."

Alle honderd metronomen tikken op hun eigen snelheid, waardoor ze aan het begin van *Poème symphonique* niet te onderscheiden zijn. Langzaam vallen ze uit, blijven er steeds minder metronomen over en zijn er complexe ritmische patronen te ontwarren uit de kluwen van ritmes. "Het is deze klank die me lang heeft gefascineerd. In de stukken *Building Music* (2013) en *For Bob* (2015) verken ik hoe je polypulsen kan creëren met live-muzikanten die elk een metronoom met een eigen tempo

hebben. Daardoor ontstaan heel veel synchronisatieproblemen, die kansen bieden voor veel verschillende muzikale oplossingen."

Waar Ligeti in 1963 honderd analoge metronomen gebruikt, zet McGowan een nieuw soort metronoom in om verschillende tempi te sturen voor het sextet van Ensemble Offspring: de Soundbrenner. "Deze metronoom wordt gedragen als een horloge en gebruikt haptische vibraties om de puls aan te geven, in plaats van een hoorbaar tikgeluid of een visuele flikkering. Dit bootst na hoe onze innerlijke puls werkt: een gevoel dat gehandhaafd wordt in het lichaam."

McGowan gebruikt in *Sydney Polypulse* zes verschillende tempi, een voor iedere muzikant, die erg dicht bij elkaar liggen: 60, 61, 62, 63, 64 en 65 beats per minuut. "In het begin is het simpelweg de combinatie van deze tempi. Dat laat de fasering van verschillende snelheden toe. Daarna verkent het stuk verschillende materialen met behulp van de tempi. Om een groter bereik van snelheden te creëren dan de basispuls, worden verschillende onderverdelingen van de puls gebruikt."

During Gaudeamus Muziekweek 1963, on 13 September in Hilversum's city hall, György Ligeti's famous piece 'Poème symphonique' received its premiere. This piece, written for one hundred metronomes whose sole task is to keep on ticking away until they stop ticking, caused quite a stir. The work was not broadcast on TV, with a football match being shown in its place. "Despite the social controversy," writes Ned McGowan in the programme note about his piece 'Sydney Polypulse', "it created a wonderful new sound never heard before: a web of precise polypulses sounding at the same time."

At the start of *Poème symphonique* all hundred metronomes tick at their own tempo, which means that they cannot be distinguished from each other. Gradually they drop out, leaving fewer and fewer metronomes, and complex rhythmic patterns remain, to be disentangled from the jumble of rhythms. "It is this sound that has fascinated me for quite some time. In the works 'Building' Music (2013) and 'For Bob' (2015) I have been exploring how to recreate polypulses with live musicians, using metronomes each with their own tempo. This brings many synchronisational problems, which become opportunities for various different musical solutions."

Whilst in 1963 Ligeti used a hundred analogue metronomes, McGowan employs a new kind of metronome to coordinate the many tempi

assigned to the Ensemble Offspring sextet: *de Soundbrenner*. "This metronome is worn as a normal watch and uses a haptic vibration instead of an audible clicking sound or a visual flashing, to communicate the pulse. This mimics what I believe is how our sense of inner pulse works: through a feeling maintained in the body."

In 'Sydney Polypulse' McGowan uses six different tempi, one for each musician. These tempi are in very close proximity to each other: 60, 61, 62, 63, 64 and 65 beats per minute. "The beginning of the piece is simply this combination of tempi, allowing the phasing of different speeds. From there the piece explores various materials by means of the tempi. To create a greater range of speeds beyond the basic pulses, various tuplets are used throughout."

FERN

KATE MOORE

Fern deint. Zoals varens deinen in de wind deinen golvende tonen langs je oren. Gestreken slagwerk en de vloeiende klank van een vibrafoon suggereren een constante trage beweging in het stuk. Een strijkkwintet dwaalt daar geduldig onderdoor.

In dit stuk liet Moore zich inspireren door varens: "het is een betoverende plant, oeroud en universeel. Haar bladeren overlappen met complexe patronen, opbloeiend en samentrekend." Het zijn planten met altijd groeiende dubbel gekruiste bladeren. In groepen strekken ze zich uit over de bodems van bossen. "Ze drijven naar elkaar toe," zoals de componist schrijft, als "een choreografie, driedimensionale impressies vlechtend van veerkrachtige bladeren op een golvend briesje."

Het is een hypnotiserend stuk dat deint, als varens, langzaam en steeds harder. Onder de rustgevende deining intensiveert het stuk door de constante slagen van een grote trom die zwaarte geeft aan de muziek. Daarboven zingt een lithofoon (een slagwerkinstrument van gestemde stenen). Heel geduldig ontvouwt Moore de muziek en onthult ze de rijkdom die verscholen ligt onder de golvende varenbladen.

Fern sways. Like ferns swaying in the wind, rippling sounds sway past your ears. Bowed percussion and the fluent sound of a vibraphone suggest a constant, slow movement through the piece. A string quartet wanders patiently underneath. Kate Moore was inspired by ferns: 'It is an enchanting plant, ancient and universal. Its leaves overlap with complex but similar patterns, blossoming and contracting.' They are plants with ever growing, binary crossed leaves 'like feathers or wings as phrases of inward and outward movements.' In groups they sketch out over forest grounds. 'They drift towards each other,' the composer explains, like 'a choreography, braiding three-dimensional impressions of resilient leaves on a light breeze.' Fern is a hypnotizing piece that sways, like ferns, starting slowly, then gaining momentum. Swaying soothingly, the work intensifies due to the constant beats of a big drum that create weight. Over this a lithophone is singing (a musical instrument made of stones). Patiently Moore spreads out the music and uncovers the riches that are hidden beneath the swaying leaves.

BEND/BOOGIE/BREAK

HOLLY HARRISON

De Australische componist Holly Harrison schreef *Bend/Boogie/Break* speciaal voor Ensemble Offspring. In een korte tekst voor de première vertelt ze over de samenwerking: "wat erg fijn is aan het werken met de groep is de mogelijkheid om in een vroeg stadium in het creatieve proces het stuk te testen. Vanaf het begin is het een samenwerking die toestaat om voor de specifieke persoonlijkheden en vaardigheden van de groep te schrijven. Hun inzichten en commentaren zijn van onschatbare waarde. Toen we het stuk voor het eerste uitprobeerden werkten sommige dingen maar anderen wilde ik veranderen: de slagwerk set-up, een langer en langzamer deel in het midden, en een prominentere vioolpartij. Uiteindelijk heb ik een derde van het materiaal behouden en de rest herschreven. Deze manier van werken biedt de mogelijkheid om te experimenteren en dient als een vitaal klankbord."

Het resultaat van dat werkproces is *Bend/Boogie/Break* geworden. Een stuk dat meerdere muziekstijlen met elkaar verbindt met een titel die deels verraadt waar de muziek over gaat. Zo licht Harrison toe: "de naam beschrijft drie

terugkerende ideeën in het werk: Bend verwijst naar het gebruik van glissandi en toonverbuigingen (voornamelijk strijkers); Boogie verwijst naar de onderliggende funk bas; Break: zowel opsplitsen als de 'breakdown' sectie (solosectie, red.) (misschien een knikje naar metal-ritmes!). Ook haal ik inspiratie uit post-rock, funk en honky-tonk piano." Toch is de muziek minder eenduidig dan deze drie ideeën en inspiratiebronnen. Er zit een knik in. Ze licht toe: 'Er is ook een overkoepelend idee van kromgetrokken vinyl en dingen die 'verkeerd gaan' – de vorm is misschien gebogen, gebroken, of net niet helemaal goed."

Australian composer Holly Harrison wrote 'Bend/Boogie/Break' especially for Ensemble Offspring. In a short text written for the premiere she describes the collaboration: "One of the great things about working with this group is the opportunity to workshop the piece early on in the creative process. This makes it more collaborative from the get-go, and allows us to write for the specific personalities and skills of the group – their insights and comments are invaluable. When we workshoped part of the piece back in April I found that while certain things worked, there were many elements that I wanted to change, including the percussion set-up, adding a longer, slower section in the middle, and creating a more prominent violin part.

Ultimately, I kept a third of this original material and re-wrote the rest. This way of working offers a level of experimentation that acts as a vital sounding board."

The end result of this work process was "Bend/Boogie/Break", a piece which combines several musical styles and bears a title which in part reveals what the music is about. Harrison explains it thus: "The name describes the character of three recurring ideas in the work: Bend refers to the use of glissandi and pitch bends (particularly strings); Boogie refers to the underlying funk bass; Break: as in, to break apart or a 'breakdown' section. I also draw inspiration from post-rock, funk and honky-tonk piano." And yet the music is less unequivocal than these three ideas and sources of inspiration. There is a kink in it. Harrison explains: "There is also an overarching idea of warping vinyl and things 'going wrong' – perhaps bent out of shape, broken, or not quite right."

BIOGRAFIE

ENSEMBLE OFFSPRING

Er is geen grotere promotor van de levende nieuwe muziek dan het Australische Ensemble Offspring. Met hun onverschrokken dadendrang in het maken van nieuwe muziek hebben ze de afgelopen 24 jaar meer dan 300 nieuwe stukken in première laten gaan. Ensemble Offspring staat onder leiding van de veelgeprezen percussionist Claire Edwardes en bestaat uit de meest innovatieve en virtuoze musici van Australië. Ze zijn voorvechters van de gemarginaliseerde stemmen in het componistenvak, zoals vrouwen en de oorspronkelijke bewoners van hun land. In 2016 won Ensemble Offspring de APRA Art Music Award voor Excellente Organisaties. Het ensemble werkte onlangs samen met Ensemble Adapter en het Berlijnse International Contemporary Ensemble en gaat binnenkort op een tournee langs de pubs van Schotland en Ierland. Met hun serie Sizzle optredens op de bowlingbanen van Sydney en de Australische regio's hebben ze een cultpubliek opgebouwd, en de groep ondersteunt de jongste generatie musici en componisten met hun Hatched Academy voor jonge muzikanten. De filosofie van dit ensemble is om de artistieke integriteit te bevorderen en het publiek

op uitdagende manieren kennis te laten maken met het werk, en daarmee zijn het echte allrounders in de muziek van vandaag.

Living new music has no greater champion than Australia's Ensemble Offspring. A devotion to fearless new music making has seen the group premiere over three hundred new works over the course of twenty-four years. Led by acclaimed percussionist Claire Edwardes, Ensemble Offspring comprises some of Australia's most innovative and virtuosic performers and champions marginalised compositional voices including female and first peoples composers. In 2016 Ensemble Offspring won the APRA Art Music Award for Excellence by an Organisation. Ensemble Offspring has recently collaborated with Ensemble Adapter and International Contemporary Ensemble in Berlin and is about to embark on a pub tour of Scotland and Ireland. Ensemble Offspring has a cult following at their Sizzle series at local bowling clubs in Sydney and regional Australia and supports the next generation of musicians and composers through their Hatched Academy for young artists. Driven by a philosophy of promoting artistic integrity and challenging the way audiences perceive new music, Ensemble Offspring prides itself on a holistic commitment to the music of our time.

GAUDEAMUS AWARD

Na het slotconcert van het festival wordt de Gaudeamus Award 2019 uitgereikt aan een van de vijf genomineerde componisten. Juryleden Clara Iannotta, Gerhard Stäbler en Yannis Kyriakides selecteerden uit 285 scores uit 33 verschillende landen vijf jonge muzikpioniers: Remy Siu, Nicholas Morrish, Stefan Maier, Kelley Sheehan en Scott Rubin.

De Gaudeamus Award is een stimuleringsprijs voor jong talent en een opdracht om een nieuw stuk te maken voor Gaudeamus Muziekweek 2020.

After the festival's final concert, the Gaudeamus Award 2019 will be presented to one of the five nominated composers. Jury members Clara Iannotta, Gerhard Stäbler and Yannis Kyriakides selected out of 285 scores from 33 different countries five young music pioneers: Remy Siu, Nicholas Morrish, Stefan Maier, Kelley Sheehan and Scott Rubin.

The Gaudeamus Award is an incentive prize for young talent and a commission to create a new piece for Gaudeamus Muziekweek 2020.

GAUDEAMUS AGENDA

10 oktober 2019 | TivoliVredenburg
**Club Fluxus: The Chronometer's
Orchestra ft. Matangi Quartet**

9 april 2020 | TivoliVredenburg
Club Fluxus: Oerknal

31 oktober 2019 | Kunstruimte Kuub
Germaine Slijstermans

7, 8, 9 en 10 en november 2019 | diverse
locaties
Gaudeamus @Le Guess Who?

14 november 2019 | TivoliVredenburg
Club Fluxus: Perforator

16 januari 2020 | TivoliVredenburg
Club Fluxus: But What About

6 februari 2020 | TivoliVredenburg
**Club Fluxus: Amstel Quartet & Keuris
Quartet**

20 februari 2020 | Kunstruimte Kuub
Alistair Sung

21 februari 2020 | Kunstruimte Kuub
Vincent van Amsterdam

5 maart 2020 | TivoliVredenburg
**Club Fluxus: Maya Fridman & Diamanda
Dramm**

IN 2020 KLINKEN WE OP 75 JAAR MUZIEKPIONIERS!

En dat gaan we groots vieren. Meer weten over onze toekomstplannen? Ga naar gaudeamus75.nl

IN 2020 WE CELEBRATE 75 YEARS OF MUSIC PIONEERS!

*And this will be celebrated in grand fashion.
Curious about our plans for the future? Please visit gaudeamus75.nl*